

(Kort bemærkning).

Forhandling

Pia Gjellerup (S):

Til justitsministeren skal jeg – vel ikke overraskende – bemærke, at Socialdemokratiet faktisk har en betydelig indflydelse i denne sag. Justitsministeren lod, som om det ikke var tilfældet, men det ved han ganske udmærket at det er. I denne sag falder resultatet ud sådan, som Socialdemokratiet ønsker det.

Med hensyn til åbning eller ikke åbning – og hvem det så end er, der kommer med den, om det er mig, eller det er fru Pia Kjærsgaard – vil jeg sige, at det er jo rimeligt vigtigt at være klar over, hvad det er, man skal være åben over for, og det synes jeg vi har prøvet i løbet af debatten at få klarlagt. Men efterhånden som debatten er skredet frem, er det blevet mere og mere uklart, hvad regeringen egentlig ønsker at sende af signaler. Jeg er da ellers kommet med en anmodning, som man kunne forestille sig at nogen havde forholdt sig til, nemlig anmodningen om et signal om, at en sænkning af straffene ville kunne ske som en sænkning af de korte straffesammer, men det er der ikke kommet noget svar på. Altså aner vi ikke noget om, hvad det er, vi skal være åbne over for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 155:

Forslag til lov om ændring af postloven.

Af kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen).

(Fremsat 13/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Helge Mortensen (S):

Socialdemokratiet kan give tilslutning til en ændring af takseringssystemet for porto, sådan at takseringen afhænger af befordringstiden i stedet for af, hvad der er i selve forsendelsen. Det kunne måske også være en passende lejlighed til at få ryddet den misopfattelse af vejen, at et postkort er billigere i porto, fordi postbudet har lov til at læse, hvad der står på det.

Det er jo i dag sådan, at der er andre tidsfrister for ekspeditionen af tryksager og postkort. Det, der er et spørgsmål for os, er, om ændringen forringer den samlede service for den, om jeg så må sige rigtige post, den primære post, og hvordan det fra forbrugers side vil komme til at tage sig ud. Det vil vi undersøge nærmere i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Også ændringerne for postgiroens vedkommende kan vi give tilslutning til. Vi synes, det er rimeligt at opløse de nugældende regler for ekspeditionerne, som i øvrigt er udførligt beskrevet i bemærkningerne. Postvæsenet opleves ofte af kunderne som utrolig bureaukratisk, f.eks. ved skranken, men som det også fremgår af bemærkningerne, sker det også, når det gælder postgiro, og vi vil være meget imødekommende over for en ændring her.

Derimod er vi forbeholdne i vor tilslutning til den foreslåede ændring af lovens § 30. Jeg vil gerne spørge: Hvad er meningen med det forslag? Det er næsten mistænkeligt, så lidt forslaget er beskrevet i bemærkningerne. Kultur- og kommunikationsministeren kan fastsætte nærmere regler for indgåelse af aftaler med tredje mand om udførelse af postforretninger, står der i lovforslagets § 1, nr. 3. Hvis det er en yderligere privatisering af post- og telegrafvæsenet, ministeren her vil have Folketingets tilslutning til, kan jeg sige med det samme, at det bliver uden Socialdemokratiets stemmer.

Betingelsen for, at man kan have et postvæsen, der har et højt og sikkert serviceniveau, som er billigt, og som bringer posten hurtigt frem til alle egne af landet, er, at det ikke kun har de dårlige postbesørgelser, men også de gode, de mere givtige. Det hænger sammen, og det skal efter vor mening fortsat hænge sammen.

Den bemyndigelse, som ministeren ønsker indført i loven, kan – synes jeg – uden ond vilje tolkes sådan, at det er hensigten, at der skal ske